

HERMIEN is een variant van HERMINA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Vrouwelijke vorm van Herman: samengestelde naam van Germaanse oorsprong:

1] Her-' of 'har-' = 'leger' (vgl. heir);

2] '-man' = 'man'

Dus: 'man van het leger', 'krijger', 'strijder' enz.

*

Hermine (gedoopt **Irma**) **Grivot**, Tai-Yuan-Fou, provincie Chansi, China; martelares van de Bokseropstand; † **1900**.
Feest 9 juli.

Zij was overste van zeven zusters die op 9 juli 1900 tezamen met twee bisschoppen, enkele paters en broeders en huishoudelijke hulpen bij de revolte van de Bokseers de marteldood stierven. Een andere bekende martelaar van diezelfde opstand is de Nederlandse bisschop Ferdinand Hamer, apostolisch vicaris van Zuid-West-Mongolië. De Bokseropstand ontleent zijn naam aan het geheime 'Genootschap der Eendrachtige Vuisten'. De leden hiervan maakten tijdens hun oefeningen en rituelen bewegingen die de Engelse waarnemers het meest aan boksbewegingen deden denken: vandaar de 'Bokseers'. De Bokseers waren zeer bijgelovig en wraakzuchtig. Zij schreven alle natuurrampen van hun dagen, zoals extreme droogteperiodes en overstromingen, toe aan de 'vreemde duivels', waarmee zij de blanke westerlingen bedoelden. Hun uitvindingen en nieuwigheden (zoals bv. telegraafpalen en spoorwegen) zouden de traditionele natuurgeesten vertoornd hebben. Bovendien waren al die westerse vernieuwingen een ramp voor de Chinese economie. Reden temeer voor de Bokseers om zich tegen de brengers ervan te keren. Bij hun streven ondervonden zij de machtige steun van de keizerin-weduwe Tzeu-hi.

In 1898 werd bekend dat er een aantal Zusters Franciscanessen Missionarissen naar de franciscaanse Chansi-missie in China gestuurd zou worden om er een hospitaaltje te beginnen. In het najaar scheepten zij zich in. Op 15 april 1899 arriveerde het gezelschap te Sjanghai. Uiteindelijk bereikte men op de 4e mei de plaats van bestemming, Tai-nien-fou, de hoofdstad van de Chansi-provincie. De zusters openden een apotheekje en brachten een vervallen weeshuis weer op orde. Aan de rust kwam een einde, toen er een nieuwe gouverneur werd benoemd. Hij verbrak de goede betrekkingen met de Europeanen en haalde de Bokseers naar zijn gebied. Dezen begonnen onmiddellijk met hun stemmingmakerij tegen de vreemdelingen en al gauw was een niet-Chinees niet meer veilig op straat. Het weeshuis van de zusters werd ontruimd; de weeskinderen elders ondergebracht met het oog op hun 'wederopvoeding'. Niet lang daarna kreeg de plaatselijke bisschop, Mgr Grassi, een brief van de gouverneur dat de Europeanen overgebracht zouden worden naar een veiliger oord. In één van de daarop volgende nachten werden de zeven zusters op transport gezet, tezamen met de beide bisschoppen, enige paters en broeders en nog vijftien meisjes. Zij allen hebben zich heel duidelijk gerealiseerd wat hun te wachten stond. Terwijl de gevangenen binnen hun gebeden deden en elkaar moed inspraken, klonk buiten almaar dreigender de roep van de massa: "Dood aan de Europeanen!" Op 9 juli van het jaar 1900 was het zover. Soldaten drongen naar binnen, bonden de gevangenen aan handen en voeten en sleepten ze naar buiten om ze door de straten van de stad te sleuren onder gehuil, gejoel en getreiter van het volk. Zo werden ze voorgeleid aan de gouverneur. Mgr Fogolla zei hem nog: "Wees bedacht op uw heil: als u ons doodt, zal dat niet ongestraft blijven!" Daarop raakte de gouverneur buiten zinnen van woede. Hij schreeuwde dat ze allemaal doodgeslagen moesten worden; nu! Dat gebeurde. De soldaten begonnen in het wilde weg op de gevangenen in te slaan en te hakken tot er geen één meer in leven was. Zuster Hermine was op dat moment 34 jaar oud.

Op 24 november 1946 werden zij tezamen met 28 andere martelaren van de Bokseropstand door Paus Pius XII zalig verklaard.

*

Hermine (ook **Irmina**) **van Trier** (ook **van Öhren**) osb, Duitsland; abdis; † **ca 708**.

Feest 3 januari & 24 december.

Zij was van adellijke afkomst. Volgens de legende was zij een dochter van de H. koning Dagobert II van Austrasië en een zus van de H. Adela van Pfalzel. Diezelfde legende vertelt dat zij verloofd was met ene graaf Herman die echter plotseling stierf. Daarop zou zij al haar bezittingen aan de kerk hebben vermaakt waardoor het mogelijk werd dat klooster Öhren werd gebouwd. Zij werd er zelf de eerste abdis. De legende weet ook nog te vertellen hoe zij de heilige Willibrordus te hulp riep, toen er een besmettelijke ziekte uitbrak. De heilige kwam direct, droeg de mis op en besprenkelde de zieken met wijwater. Hij gaf hun er ook van te drinken. Allen vonden genezing. Uit dankbaarheid deed Irmina hem op 1 november van het jaar 698 een aantal schenkingen waaronder de beroemde benedictinessen-abdij van Echternach.